

2018 - Urmánczy Nándor Év

„Jézus nyomában” tábor

Az ötletet, hogy jó lenne egy ifjúsági tábort szervezni, Czirják Károly adta. A gondolatot tett követte. A tábor anyagi gondjait az Urmánczy Nándor Egyesület vállalta. A konyhai szolgálatot Czirják Csilla. A helyet a maroshevízi egyházközség közösségi háza biztosította. Terveink szerint gödemesterházi, borszéki, tölgyesi, salamási és természetesen maroshevízi V-VIII osztályos fiúk voltak a meghívottak. Tölgyesből öten érkeztek, míg a többi helységből visszamondták a jelentkezést. Így nevezett be négy fiatalal Gyergyóremete.

A tábor időtartama: 2018. június 25 – 29. A résztvevő fiatalok száma tizenöt. A program igen változatos volt. Ismerkedés, játék, közös ima, szentmise. Az istennel és felebarátainkkal való szeretetkapcsolat felülvizsgálata Márton József borszéki plébánossal. A hivatás kérdése Márton István tölgyesi plébánossal. Ifjúsági énekek tanulása, gyakorlása Puskás Attila gödemesterházi plébánossal. Nem hiányzott a gyalogtúra, a kirándulás sem. Az egy napos kirándulásunk célja: Székelyudvarhely katolikus templomainak meglátogatása, Orbán Balázs sírja Szejkefördőn, Tamási Áron sírja és szülőháza Farkaslakán. Az egész napos esőzés miatt csak a templomokat és Tamási Áron sírját tudtuk meglátogatni, de igen jó hangulatban.

Megérte a fáradságot? A fiataloknak mindenképpen. „Kár, hogy nem kéthetes ez a tábor!” – mondta az egyik remetei fiú. Igen, megérte, mert szembesülhettek önmagukkal, a jövő kihívásaival, tartós barátságokat köthettek és elsajátíthattak egy-két viselkedési szabályt is. Sok szép, érték van bennük és jóra való hajlam, mely gondos odafigyeléssel a jövő számára bő termést hozhat.

Köszönet az Urmánczy Nándor Egyesületnek és mindazoknak, akik részt vettek ebben a munkában. Ha volt jelentős esemény Maroshevízen a 2018-as évben, ez valóban az volt.

László Áron

Napsütés, eső, napsütés, eső, árvíz

Június második felétől nagyon furcsa időjárás volt településünkön, hisz forró napsütés után, gyorsan felhők jelentek meg, ezt nagy eső és felhőszakadás kísérte, majd kis idő múlva újból égetett a nap. Nem sokat, hisz újból elborult és megeredt a nagy eső. Maroshevízen a patakok, a Maros folyó megáradt. Több helyen is kijött a medréből a Maros, gazdaságokat öntött el.

A Toplicza patak is több telket elárasztott, de nagyobb károk nem keletkeztek. Nem így jártak a Magyaros patak mentén lakók. E patak több hidat vitt el, rongált meg, gazdaságokat, öntött el. Egy gazdasági épület alatt a gyors patak kiásta a földet és az 5x4-es épület a patakba zuhant. Az épületben több gazdasági szerszám volt és egy egész télre elegendő tűzifa, amit a megduzzadt patak elvitt. Innen nem messze a Magyaros patak, ahol a Maros folyóba ömlik egy másik gazdasági épületet sodort el. Ebben is tűzifa és egyéb

szerszámok úsztak el. Habár a Magyaros mentén közel két éve beton peremet öntöttek, amit meg is magasítottak, a nagy felhőszakadás miatt a víz mindent sodor. Ilyen árvíz e patak mentén még 1972-ben volt. Károkat okozott az eső a Bánffy strandnál is, ahol a dombokról bezúduló víztömeg a medencébe ömlött, elárasztva a napozókat is, így 24 órán át nem lehetett tudni, hol is van a medence és hol a napozók. Mindennek egyik oka az utóbbi 28 évben történő fejetlen fakitermelés, falopás. Ami a Bánffy fürdőnél történt, az egyedi, hisz eddig ilyen még soha nem fordult elő. Szerintem ez is az erdő kivágásnak köszönhető, hisz a strand körül levő erdő jelentős részét az elmúlt évek alatt kivágták. **Czirják Károly**

Tanulni kell és kötelesség is

Ifjúságunk egy részét tanulással töltjük el, hisz kell iskolába járjunk, hogy jobb jövőt teremtsünk. Sajnos mára a romániai tanügyi program sokkal másabb, mint a nyugati országokban, hisz nálunk, Romániában sokkal többet követelnek, sokkal több tantárgy van, házi feladatokat adnak otthonra és még vakációra is. Mindezt megérteném, ha a romániai diákok a világvonalban lennének a sok tanulás miatt, de ez nem így van. Nos most nem is erről akarok írni, hanem arról, hogy egy ismerősömmel beszélve elmesélte, hogy egy ismerősének a fia megbukott egy hévízi gimnáziumban. A tanár feladata, hogy megszerettesse a diákkal az általa leadott tantárgyat, és ha valaki megbukik, az lehet a tanár hibája is, de lehet a diáknak a hibája is. Egy tanár a feleltetésnél nem azt kell nézze, hogy a diáknak kik a szülei, hanem a diák felkészültségét és ha nem jók a válaszok, kell biztassa és kérdezzen, míg az illető diák válaszai jók. A diákokat nem azzal kell megbüntetni, hogy rossz jegyet adunk, a diákot kell segíteni a tanulásban, a felkészítésben.

A napokban azzal is szembesültem, hogy a nyolcadik osztályt végzők olyan bulit csapnak mintha XII. osztályt végeznének. Ezt nagyon furcsálltam. Mindez ott kezdődött, hogy valaki mondta, hogy gyerekének kisballagása lesz. Meghökkenem, mert tudtommal ballagás Romániában csak a XII. osztály elvégzése után van. Ekkor mesélte el, hogy nyolcadik után is épp úgy van, mintha iskolát végeznének. Vagyis fényképek készítése, több méretben, több fajta, ajándékvásárlás tanároknak, vendéglőben buli. Ilyen Németországban nincs, pedig ott a szülők megengedhetnék, hisz az ottani fizetéseket nem lehet összehasonlítani az itteniekkel, de ott nincs ilyen, hisz az iskola mindenkinek folytatódik a VIII. osztály után. Visszaemlékszem, amikor én Maroshévízen végeztem a VIII. osztályt, készítettek egy közös fényképet az egész osztállyal, majd tartottunk egy „teadélutánt”.

Lehet valaki azt mondaná, hogy változnak az idők, ez nem igaz, hisz nincs semmi értelme annak, amiket most elvárnak a VIII. osztályosoktól az iskolai végzés után. **Siklódi Ildi**

A törvénytelen betolakodás folytatódik

Tovább tart a törvénytelen betolakodás Európába. Az eltelt évek alatt megsokszorozódtak a gyilkosságok, robbantások, erőszakok, és akik mindezt elkövetik, azok az emberek, akik törvénytelenül, iratok nélkül jönnek a keresztény Európába. Mindennek egyik nagy felelőse Angela Merkel (nem hiba a kisbetűk), akinek meghívására kezdtek jönni a más civilizációból, más kultúrából, más vallással rendelkezők. Csodálkozom, hogy Angela Merkel pártja még mindig miért viseli a Kereszténydemokrata nevet, hisz nem demokrata és nem keresztény, inkább mondhatnánk muzulmános pártnak. Szerencsére mára már több ország is Magyarországnak ad igazat és hangoztatja, hogy a határokat meg kell védeni.

Törvénytelen betolakodók...itt eszembe jut, hogy egy pár évvel ezelőtt a romániai cigányok, romák, akik HIVATALOSAN, útlevelemmel, vagy személyazonossági okirattal mentek a nyugati országokba (itt nem vitatom, hogy ott miket csináltak), azokat elfogták, pénzt adtak nekik, és repülővel hazaküldték. Itt felteszem a kérdést, hogy a most bejövőket, akik iratok nélkül jönnek, drága mobiltelefonnal, angol tudással rendelkeznek és több ezer euróval a zsebükben, ezeket miért nem küldik haza épp úgy, mint egy pár évvel ezelőtt a romániai romákat? Ugyanakkor felmerül bennem az a kérdés is, hogy azok az „emberek” akik dollár milliókkal támogatják a törvénytelen betolakodást, miért nem fordítják a pénzüket egy olyan célra, hogy a bejövőket otthon a saját országaikban támogassák, jobb életet teremtsenek nekik ott, mert ha azt a sok milliót dollárt, amit az Európába való behozásukra költenek, az adott országba fektetnék be, lehet nem jönnének

sokan a keresztény Európába. De ezeknek a nem keresztény érzelmű embereknek biztos más érdekeik vannak.

A napokban a televízióban bemutatták, hogy a párizsi Eiffel torony előtt biztonságos üvegfalat állítottak, hogy nehogy a terroristák valamilyen kárt csináljanak, ugyanakkor beton akadályokat is tettek, hogy egy esetleges autós támadástól megvédje a turistákat. Szóval így biztatják a keresztényeket, vajon nem lenne jobb, ha megvédenék a határokat a törvénytelenül bejövő idegenektől? Nemrég uniós csúcstalálkozó volt, melyen úgy döntöttek, hogy az Európa határait mégis meg kell védeni a törvénytelenül bejövők előtt. Szóval a magyar kormány véleménye igazolódik be, amit már 2015-től hangoztatnak.

Sajnos több mint három évébe került a többi európai államok vezetőinek, hogy rájöjjenek a magyar igazságra, hogy a törvénytelenül betolakodókat nem szabad beengedni. Jobb később, mint soha. **(czirják)**

Látogatás a Gyimesekbe, Bákó megyébe

Az utóbbi években több alkalmam is volt a Bákó megyéhez tartozó Gyimesbükkbe mennem. Sajnos mindig keveset töltöttem az ottani helyeken. Május végén egy pár rövid napot újból ott töltöttem és hála szíves házigazdáimnak, olyan vidékeket is bejártam, melyekhez eddig nem volt szerencsém, csupán hallásból tudtam.

Első napi állomásom Gyimesbükk volt. A trianoni diktátum után csatolták Bákó megyéhez. Nagyon szép település és az igazságot megvallva ezelőtt egy jó pár évvel, amikor először mentem e településre kissé meglepődtem, mert úgy mentem, mint egy moldvai településre, a kellemes meglepetés az volt, hogy az üzleteken magyar feliratokat olvashattam és alig lehet az utcán magyar szót hallani. Mint megtudtam a valamivel több, mint 5000 lakosból háromezernél több a magyar. Az itt tartózkodásom alatt meglátogathattam a Rákóczi várat, a vasúti őrházat és a már sokszor említett gyimesi ezer éves határt.

A Bákó megyei kirándulásom másnap folytatódott, amikor a palánkai piacot látogattam meg, mely lenyűgözött a nagyságával, hisz Hargita megyében ekkora piac nincs. Itt már többségben vannak a román nemzetiségűek, de a piacon a magyar szó a többségi. Innen Románcsügsbe megyünk, gyönyörködöm a tájban, na meg az út minőségében, de nem sokáig, hisz egyszer csak „elfogy” az aszfaltos út és földúton megyünk tovább. Házigazdánk mondja, hogy ahol kezdődik a földút az már Magyarcsügs. Beérünk a faluba. A falu határán „idegenvezetőm” felhívja a figyelmemet a hegyek felé egy sorban levő fákra. Mondja „a fák a régi határ mentén mennek”. Elbámulom a katonás sorban levő fákat, amint odavesznek a hegytetőn. Lenyűgöző látvány... libabőrös leszek, hisz eszembe jut, hogy ez egy régi határt jelez. Bemegyünk Magyarcsügsbe. Az út mentén házak, sajnos nagyon kevés a lakott ház. Egyik kanyarnál egy tini lány van az útszélén. Mivel Magyarcsügsbe vagyunk, magyarul érdeklődünk egy ott lakó iránt, mire a tini csajocska tudatja velünk, hogy nem tud magyarul. Ez egy kicsit megdöbbsent, hiszen ez Magyarcsügs. Kutakodom és megtudom, hogy ha valamikor e kis szép tájú településen 136 volt a magyar és csupán 23 a román, most már fordult a kocka, hisz 103 a román és 9 a magyar. Megyünk a határt jelző fák után, melyek kilométereken át mutatják a régi államhatárt, egészen a tetőig. Felérünk egy tetőre. Itt egy magyar emberrel találkozunk, akitől megtudjuk, hogy ez a Gyepecze tető és a tető másik aljában Gyepecze település található, amely szintén Bákó megye egyik települése. Folyatjuk az utunkat. Az erdő közti úton egy férfi gyerekével gyalogol. Magyarul rákérdezzünk, merre kell mennünk, hogy Gyepeczére érjünk, hisz útelágazás van. Elkezd magyarul beszélni. Több útelágazás is van, hisz Ágas településre is vezet út, látván, hogy nem értjük, melyik útelágazásnál térjünk Gyepeczére vállalkozik, hogy mellénk ül és eligazít. Az újabb útikalauzunkat Constantinnak hívják, de magyarnak vallja magát. Érdekes, hogy fiával románul beszél, de megtudjuk, hogy éveken át Budapesten is vendégmunkásként dolgozott. Ágas településen lakik, ahol több mint 300 a magyar és 5000 körül van a román lakosság. Érdeklődünk, hogy nem-e tudja hol volt a régi határ. Habozás nélkül rá is vágja, hogy az út mellett levő patak mentén. Elérünk egy útelágazáshoz, ahol leszáll, hisz ő Ágasra megy, mi meg ellenkező irányba, Gyepeczére. Be is érünk az úti célunk egyik állomására. Vanak lerobbant házak és új házak is. Utunk a gyepeczei általános iskola előtt vezet el. Az épület lerobbant, szerintem több évtizede nem volt itt tanítás, csak egy rozsdás felirat mutatja, hogy valamikor 1-4 osztályosoknak volt az iskolájuk. Jelenleg 39 román és 4 magyar lakja. Ellenben van egy gyönyörű emlékmű, mely Gyepecze és Kóstelek települések között van, ez Ruper Mayer tábori pap, jezsuita szerzetes, emlékére lett állítva. Megtudjuk, hogy az itteni

tábori kórház 1916-17 között működött, hisz nem messze volt a Román határ. Az emlékmű tudatja velünk, hogy a bajor tábori lelkész bajtársát védte és súlyos sérülés érte, ami miatt amputálni kellett a lábát. Hősiességéért ki is tüntették, majd 1987-ben Boldoggá avatták. Holtteste az itteni katonai temetőben nyugszik a többi Miskolci 10. honvéd gyalogezred és a 68. szolnoki jász-kun gyalogezred több mint 80 név szerint ismert és több névtelen hőse mellett. Utunk további állomása Kóstelek, szintén Bákó megyében. Szép házak váltogatják egymást, rendezett udvarok. E településen több mint 200 a magyar lakos és valamivel több mint 300 a román. Ha már Kósteleken tartunk, akkor nem hagyhatjuk ki, hogy meglátogassuk Vaszi Leventét, akit sokan már ismernek főleg a Felszállott a páva adásából, ahol a közönség díját érdemelte ki. Érdeklődünk, hogy hol is lakik Levente. Lelkesen útba igazítanak a lakók. Mígnem egy székely kapuhoz érünk, melybe bele van vésve, hogy „Magyar ház”. Belépünk, két kislány játszadozik az udvaron mosolyogva, fürkészve néznek ránk, az idegenekre, mire édesanyjuk is hozzánk érkezik, de erre már Vaszi Levente is elénk jön. Mint kiderül a két kislány Levente lányai, akik mindvégig mellettünk sűrögnek, forognak, mutatják a házuk táját. Levente bevisz az udvaron levő iskolába, ahol épp tanulnak az ott levő gyerekek. Ez után mondja, hogy menjünk be a színbe. Bemegyünk. Ez egy valóságos múzeum volt, ahol szembesülhettünk a csángó népviselettel, szokásokkal. A falon számos régi fénykép, díjak, emléktárgyak, zenefelszerelések. Rövid látogatásunk után folytatjuk utunkat. Erdei útra térünk, nagy az emelkedő, rossz az út. Egyszer csak egy tetőre érünk, ahol a turista tábláról megtudjuk, hogy a Szellő tetőn vagyunk. Messze a láthatáron egy tavat pillantunk meg. Útitársam felkiált: „milyen szép a víz”. Így igaz, hisz ez a most már Hargita megyéhez tartozó szépvízi tároló. Mely település nevét Szent Lászlótól származtatják, aki egy csata után a patakhoz vágatva lovának mondván: „igyal lovam, mert ez szépvíz”.

Későre járt az idő, sietnünk kellett szállásunkra. Egy csodálatos nap végére értünk, csodálatos tájakat jártunk be, csodálatos emberekkel találkozhattunk, beszélgethettünk. (a képen Vaszi Levente és vendégei) **Czirják Károly**

Asztalitenisz

Június 23-án Brassóban „A” kategóriájú asztalitenisz versenyt szerveztek, melyre összesen 114 versenyző nevezett be. A maroshévízi sportolók eredményei: Balla Péter első helyezett, míg Campean Zoltán 33. hely.

Maroshévízi adomák (45.) - Dénes Géza rovata

A nagy horgászok

Sz. András bácsi nagycsaládos pékmester volt, szeretett galambászni, méhészkedni, de a legnagyobb szenvedélye a horgászás volt. A régi kórház hátánál volt a horgásztanyája, egyszerű felszerelése volt, hármas horog, zsinór, nagyméretű dugó. Kis halakat fogott, ráakasztotta a hármas horogra és leste, mikor jön a húzás. Láttam, hogy a dugó lesüllyed, úgy kihúzta a csukát, hogy a feje fölött repült ki a partra. A másik horgász az én bátyám, akivel elmentünk a malomárokba Kiss Gergely bácsiék háza elé. Bátyám bedobja a horgot, amin giliszta volt, előugrik hirtelen egy ruca és úgy bekapja, hogy a nyelvébe akadt. Bátyám kihúzza, a damilt elvágja, a horog a nyelvébe maradt. Jó fogás volt. Másnap Kiss néni örvendhetett ennek.

Visszatekintő

Egy újabb sorozatot indítunk. Minden hónapban közlünk egy fényképet egy maroshévízi fontos eseményről, illetve néhány szóban beszámolunk a kép keletkezési idejéről, helyéről és hogy milyen alkalommal készült. Ez úton a kedves olvasóinktól is képeket várunk egy-egy fontosabb eseményről, melyeket a szerkesztőségünk címére elküldhetnek. Az alábbi kép 1909 októberében készült a maroshévízi vasútállomás hivatalos átadásán, melyen több miniszter, országgyűlési képviselő, is részt vett. Az avató beszédet dr. Urmánczy Nándor országgyűlési képviselő mondta.

Évtizedek a magyar műkedvelés szolgálatában (11.)

Maroshévízen, de nemcsak, nagyon sokan ismerik Danaliszyn József urat, aki sokat tett a Maros-parti város kulturális életért, fejlődéséért. Nemrég a múlttól, pályafutásáról „faggattuk”, és ha az idősek többet tudnak tevékenységéről, most itt az idő, hogy a fiatalok is megismerjék kulturális tevékenységét.

Az elkövetkezőkben szeretnék szólni egy kiszállás megszervezésének a körülményeiről és nehézségeiről. Arról már írtam, hogy mennyi utánajárás volt a bürokrácia miatt, most a konkrét indulásról szeretnék beszélni. Megérkezik az autóbusz, a raktárból kihordjuk a díszleteket az autóbushoz, felrakjuk. Megérkezik az autóbusz az előadás színhelyére, pl. Segesvárra, lerakjuk a díszleteket, felhordjuk a színpadra, felszereljük. Öltöző, smink, rövid próba, előadás. Leszereljük a kulisszákat és a kellékeket a színpadról, lehordjuk az autóbushoz, fölrakjuk a buszra. Indulás haza.

Eltudják képzelni egy öt napos turné alatt hányszor ismétlődik ez meg, de lehet, hogy pont ez a munka az, ami összekovácsolta a csapatot. Természetesen az előadást is ez a csapat adja és még van kedvük hazafele viccelődni és dalolni. Hazaérünk. Lerakjuk a kellékeket és a kulisszákat,

ruhákat, felhordjuk a raktárba és ezután hazamehetünk, de másnap reggel mindenki megy a munkahelyére. Körülbelül így néz ki a munka egy turnén.

Egy másik összekovácsoló dolog az egymás tisztelete, megbecsülése és egymást segíteni akarása. Favágás, szénarakás, pityókautletetés és szedés, mindez közösen. Közös színházba, moziba járás. Érdekes színfoltja a társaságunk szórakozásának a színpadon kívül a húsvéti locsolás. Egy érdekes epizód: egyik kolleganónk a 4-es kilométer szórakozóhelyen lakott, a város végén, hogy jussunk el oda, hogy meglocsoljuk? Egyik kollegám, aki a kórháznál mentő autón sofőr volt ezt mondta: „fiúk, én elvezetem a kocsit, ti öljetek be”. Eddig semmi baj. Mikor megérkeztünk az utcában minden ház ablaka kinyílt, nézve kit visznek a kórházba és a mentőautóból a piros pozsgás locsolótársaság szállt le. Hogy ez után mint mondtak

rólunk, azt magukra bízom. Ugyan ide kívánczok a közös születésnap ünnepségek és az egymás lakodalmának a megtisztelése, valamint a hosszú, hosszú levelezések azokkal, akik elköltöztek a városból.

A gyűjtéseimből még egy epizód: felkeres a szomszéd kérdezvén, hogy nem tudom-e, hogy lehet írni a Duna televízió „Kívánságkosár” műsorának, mert jókívánságait szeretné tolmácsolni a komájuknak az 50. Házassági évfordulója alkalmából. Kérem tőle: „jól van szomszéd, én elintézem csak arra kérek, mondd meg milyen nótát kérsz”, mire ő: „Azt a nótát szeretném elküldeni nekik, hogy „Nem tudom az életemet hol rontottam így el”...Remélem nem küldte el ezt az üzenetet.

Aranymondások (45)

Rovatunkban a maroshévízi **Karácsonyi István** tanár úr 42 éves pályafutása alatt lejegyzett, diákjaitól elhangzott vicces mondásokat közöljük.

1. A katonák életüket és halálukat kockáztatták.
2. A hős holtan esett össze. Ezt később nagyon sajnálta, de akkor már nem volt mit tenni.
3. A szomorú elhanyagolt sírok mellett étellel teli sírhalmokat is találunk.
4. A mocsári vész 1526 -ban volt.
5. A Szent Jobb István király balkeze.
6. A föníciaiak kereskedtek és iparkodtak.
7. Arábiában a vizet cisztercitákban gyűjtötték.
8. A bronzkorszak tűzzel-vassal pusztította a rézkorszakot.
9. A sereg táborában kitört a pestis, és a király is csak álrühában menekülhetett.
10. A középkorban a várakat katakombákkal lötték.
11. A római katolikus egyház feje kétezer éve a cápa.
12. Caesar utolsó szavai így hangzottak: Te is fiam, Brumi?

Élménybeszámoló a Bernecebaráti táborról

Július 1-én kora hajnalban 15 diák és 2 tanár várta összeszorult torokkal a hosszú, Budapestig tartó út kezdetét. Amint elindult a busz, rögtön jókedv telepedett le, egyszeriben új terveket szőttünk és új barátságokat kötöttünk. A tervek között volt: minden pillanat kihasználása és minél több kézműves tárgy gyártása.

12 óra utazás után, fáradtan léptünk a budapesti kapusiskola előtti térre, ahol Tajti Réka szervező vezérlésével meglátogattuk a várost is. Szállásunk egy panzió volt, valahol mélyen Budapest utcái között, otthonias helynek bizonyult, annak ellenére, hogy csak egyetlen éjszakát töltöttünk itt.

Kora reggel indultunk egy 4 órás útra, Bernecebaráti felé. Mindenki nagyon fáradt volt, ezért csak akkor kaptuk fel a fejünket, amikor a szlovák határ mellett elhaladva röpké fél órára Bernecebaráti kötöttünk ki. Sokunknak ismerős hely volt, de voltak olyanok akik először léptek be az öreg táborozóhely kapuján. Kis idő várakozás után elpakoltunk a szobáinkban és siettünk az ebédlő felé, hogy többek között a tábori programokról értesüljünk. Ebben az évben különös megpróbáltatás elé léptek a táborvezetők, hiszen 4 nyelven kellett kommunikálni egyidejűleg: magyar, román, angol és horvát. De akadtak olyan személyek akik szívesen segítettek a fordításban. Már első nap elindultak a szekciók, ahol különféle műalkotást lehetett készíteni, volt gyöngyözés, batikolás, agyagozás, korongozás, 3D origami és sok más. Már akkor mindenki elhatározta, hogy mivel fog több időt eltölteni. Reményeink szerint mindenhol készítettünk volna valamit, de sajnos 1 hét kevésnek bizonyult. Első nap feladata a csapatok bemutatkozója volt. Ez abból állt, hogy minden település bemutatta a helyet ahonnan érkezett. Minden nap egyformán telt: nappal a szekciókban ügyeskedtünk, este 7 órától pedig csapatokra váltunk és különféle játékokban próbáltuk ki ügyességünket. Nekem különösen azok a játékok tetszettek ahol az egész tábor be volt vonva: méta, csapatok versenye, kvíz, márkaháború stb. Sajnos az idő nem volt mindig megfelelő a kinti játékok lebonyolításához, de szerencsénkre a GYIÖK és a táborvezetők kreativitásának köszönhetően még több játékot ismertünk meg, amit bent is el lehetett játszani. Minden csapat 1 teljes napot kihagyott a szekciókban való munkából, mivel ez a nap a drámának volt szentelve, hiszen, a kézművesség mellett, a vasárnap megrendezett nyílt napra is készültünk. Ekkor egy rövid műsort mutattunk be a vendégek számára. A vasárnapi napra a szomorkás hangulat volt jellemző, mivel akkor tudatosult a táborlakókba az a tény, hogy másnaptól már nem fognak együtt élni. De sajnos hétfő reggel újra buszra ültünk és először Budapest, majd hazafelé vettük az irányt.

Csodálatos tábor volt, annál csodálatosabb személyekkel, és ezért köszönettel tartozunk Budapest XV. kerület Önkormányzatának, az igazgatónőnek, aki támogattott minket és kísérőnknek, Rabya Edith tanárnőnek, aki türelemmel és odafigyeléssel követte minden mozdulatunkat a tábor során.

Csiki-Péter Szidónia, XI. osztályos tanuló

A székely-magyar rovásírás története és emlékei 43. rész

Az Alsószentmihályi Felirat

A felirat Kolozs- megyei Alsószentmihályfalván a református templom külső falába beépített mészkőtöredéken található. Benkő Elek régész fedezte fel 1971-ben. A kő mérete: 48x30 cm. Latin nagybetűs felirat részlet is van rajta. Benkő a RAK és a TORONY szavakat fejté meg. Ott dolgozó mester feliratának tartja.

Vásáry István nyelvész 1974-es megfejtése: NYISTVeRÜ MárK ToRNYa eZ.

Vékony Gábor régész szerint ez kazár felirat, megfejtése: „DICSŐ LEGYEN HÁZA JÜEDI KÜR QARAJ”, aki 10. századi személyiség lehetett. Szakács Gáborral 2010-ben voltunk Alsószentmihályon. A felirat a református templom bejáratától jobbra, a 2. és 3. támpillér között, 45 cm. magasan helyezkedik el. A latin betűs felirat fejjel lefelé vízszintesen, a rovás szöveg pedig erre merőlegesen. Szerintem is egy régi mester elhelyezési feljegyzése. A 2. sor 14 cm. hosszú.

Megfejtésem: 1. sor: AJTÚ, azaz ajtó. **2. sor: ÓVÁRI MÉSZ RaK ToRoNY eZeR**

ÓVÁRI - azaz a régi várból való, régi helyéről ide épített kő. A jobbra néző M = MSZ összerovás, ezt jelzi, hogy a jobbról-balra haladó szövegben az M-et megfordította a rovó. Az M bal oldalát alkotó vonal egyúttal az SZ betű is. Tehát a fordított M és az SZ = MÉSZ. Utána a RaK, ToRoNY szavak következnek és ismét egy összerovás: az egy vonallal megtoldott Z betű a rovás Z és R összerovása=EZER.

A második sor értelme tehát: a kő az óvár mésszel rakott tornyából származik, Kr. u. 1000-ból, ez talán a régi vár tornyának építési ideje. **3. sor: R=névjel. Friedrich Klára**

Kemény oldal.

A maroshévízi Kemény János Gimnázium oldala

Minden tanév végén a végzős osztályok számára kezdődik a megpróbáltatás, egy vizsgasorozat. Idén sem volt másképp a VIII. osztályt végzett tanulók és a XII. osztályt végzett tanulók számára.

Valahogy mégis másképp zajlott a vizsgaidőszak, mint az eddigi években. A VIII. osztályosok az utolsó tanítási hét hétfőjén, szerdáján és csütörtökjén vizsgáztak román nyelv és irodalom, matematika, magyar nyelv és irodalom tantárgyakból. A végeredmény 100 %-os átmenési arány a vizsgaátlag szerint. Román nyelv és irodalomból 1 diák nem érte el az 5-ös átmenő osztályzatot és a tantárgy vizsgaátlaga 6,11 lett. Magyar nyelv és irodalomból 6,55 és 9,10 között érték el osztályzatot tanulóink és a vizsgaátlag 7,82 volt. Matematikából minden vizsgázó tanuló elérte az 5-ös átmenő osztályzatot és a tantárgy vizsgaátlaga 5,83 volt.

A vizsgaidőszak után a VIII. osztályos diákok június 29-én megjelölték továbbtanulási opcióikat a hivatalos beiratkozási nyomtatványokon. 1 diák iratkozott a csíkszeredai Nagy István Művészeti Líceumba, a többi 10 tanuló intézményünkben, a Kemény János Elméleti Líceumban, a természettudomány szakon folytatja tanulmányait. Velük együtt iratkozott egy diák Borszékéről is. Így az őszi iratkozási szakasz előtt 11 tanuló iratkozott a IX. osztályba.

A XII. osztályt végzett 7 mindhét tanuló iratkozott a június 25-én induló érettségire. Velük együtt jelentkezett az érettségi vizsgára az előző generációkból 3 tanuló. Az érettségi vizsga kiértékelőjét két szempontból is el kell végezni.

Az ideai végzősök szemszögéből a 7 érettségizőből 6-on lehetnek büszkék sikeres érettségiükre, így az ideai generáció átmenési aránya az érettségi vizsgán 85,71%. A sikeres érettséggel rendelkező diákok érettségi átlaga tantárgyanként: Román nyelv és irodalom 6,85, Magyar nyelv és irodalom 8,53, Matematika 7,40, Biológia 8,50. Legsikeresebb vizsgaátlag 8,58, a legkisebb átlag 6,38.

Ha az összes jelentkezőt vesszük figyelembe akkor elmondható, hogy egy iratkozó diák nem jelent meg az érettségi vizsgán így 9 tanuló vizsgázott, amelyből 6-on sikeres eredményt értek el. 1 tanuló mindenképp megszerezte az átmenő osztályzatot, de nem elégséges a sikeres érettségihez, hiszen 5,61-es átlaga van. 2 tanuló nem érte el az 5-ös osztályzatot a szaknak megfelelő kötelező vizsgatantárgyból, matematikából. Így az érettségi átmenési arány 66,66%, a második szempont alapján.

Megköszönjük a felkészítő tanárok áldozatos, kitartó munkáját és büszkességgel tölt el minden tanuló egyéni sikere, mely hozzájárult ahhoz, hogy megcáfoljuk a közvéleményt. Kitartó szorgalommal, odaadással a Kemény János Elméleti Líceumban is lehet tanulni, tudást szerezni, országos vizsgákon sikeresen teljesíteni. További sok sikert kívánunk minden végzős tanulóknak és Isten áldását kérjük ahhoz, hogy elérjék kitűzött céljaikat. **Deme Gabriella igazgató**

Az épülő iskola és tornaterem

Reklámok apróhirdetések

Az ingyenes apróhirdetési rovatunkban, várjuk olvasóink
hírdetéseit. Ezeket elküldhetik az alábbi címünkre:
hirlap@marosheviz.info

Nincs ideje takarítani? Mi segítünk. A Maroshévízi CLEAN HOME cég, professzionális takarítási szolgáltatásokkal segíti ki önöket. Hívjanak, a 0799062061-es telefonszámon vagy írjanak címünkre: cleanhometoplita@gmail.com, www.facebook.com/cleanhometoplita

Eladó egy 2 személyes és egy 1 személyes ágy, egy nagyobb méretű gyermekágy, egy ruhaszekrény, egy hűtőszekrény. Telefon: 0733319423.	Legjobb árak, legjobb ételek, legjobb és gyors kiszolgálás IZABELLA * RESTAURANT *	Eladó mosómedve bunda. Érdeklődni a 0746561348-as telefonszámon	Tel: 0721457077; 0755760641 www.foxmedia.com / KokaiJanosPhotography Események filmezése és fotózása (esküvők, születések stb.) Stúdió fotózás Légi filmezés, drónnal Fotókönyvek Nagy felbontású filmezés és fotózás (HD 1080p) MEGBÍZHATÓ CÉG 2016

Kiváló német minőségű ruhák között válogathat, Maroshévíz legnagyobb választékú és legolcsóbb használatruha üzletében. Megtalál bennünket a központba, a Maros híd mellett.

Bútort akarsz vásárolni? Akkor keress minket! Látogass el üzletünkbe, ahol olcsó és kiváló külföldi bútorok között válogathatsz. Címünk: December 1, 1918 út (a volt TSz istállók).tel:0742266779.
www.facebook.com/mobilasecondtoplita

Csempekályha építés, javítás és pucolás... Víz és lefolyószerelés (réz, pvc, ppr....). Külső és belső burkolás. Konditerem hölgyeknek... munka és tűzvédelmi eszközök, ruhák kaphatók. Gázpalackcsere. Érdeklődni a 0740990165-ös telefonszámon.

Geröserv Plus Constructii kft. zsalu ácsot és vasbetonszerelőt alkalmaz brassói munkapontra. Szállítás és szállítás biztosítva, bérezés megegyezés szerint. Érdeklődni György Endre: 0752589797

Csempekályhák javítását, tisztítását, illetve bármilyen építkezési munkát vállalok. Érdeklődni a 0746603326-os telefonszámon lehet

=====

Eladó zománcozott asztali kályha, zománcozott csővel, jó állapotban, valamint egy fás bojler. Telefon: 0748-237-354

Eladók: 30 tonna borszéki brutta kő alapnak vagy kert alávaló. Állványra szerelt pisztoly fűrógép, egy pár rövid szárú férfi bőrszirma negyvenkettő és feles, egy pár 36-os térdig érő női bőrszirma, fűrók 50 cm darabokból összeállítva, műhelybe való pléhbók készített szekrény lakatos műhelybe 1,30 m magas, 1 m széles 50cm vastagsága. Egy üveges konyhaszekrény, 4 db. 40x40 cm-es 2,5 centi vastag márványtábla. Érdeklődni: 0742779344.

Eladó három szobás lakás a maroshévízi Polgármesteri Hivatallal szembe (N. Balcescu, B tömbház). Érdeklődni a 0721332708-as telefonszámon

Eladók, Maroshévízen, régi pénzek (köztük ezüstpénz is), lakatosműhelybe vasszekrény, televízió (ingyen).
Érdeklődni a 0742779344.

Eladó méz, méhkaptárak gyártását, hűtőszekrények és mosógépek javítását vállaljuk. Érdeklődni a 0744693028, 0743507482 telefonszámokon lehet.

Elárúsítót alkalmazok Gyimesbe. Szállítás, étkezés, biztosítva. Kedvező bérezés. Érdeklődni: 0787856712

Eladó, kedvező áron, jó minőség fűkazán (boiler), kályhával együtt, valamint egy fürdőkád. Érdeklődni a 0749607976-os telefonszámon lehet.

KÖNYVESBOLT
Szerezzétek minden érdeklődőt a Sport utca B 12 szám alatt (számhárogás üzlet) REJTVÉNYEK ÉS MAGAZINOK KAPHATÓK

B kategóriájú sofört alkalmazunk full time-ba. Érdeklődni dr. Bala Géza, telefonszám: 0787856712

=====

Eladó értékes bélyeggyűjtemény. Érdeklődni: Asztalos Vilma, V. Babes C/1/8.

Támogatóink: Becica Anna, Bodor Attila, Deák Attila, Fazakas István, Fülöp Mária, György Hajnal, Hámos Mihály, Izabella vendéglő, Németh Levente, Papp Edmond, Szász Károly, Szabó Erzsébet, Tóth Csaba. Köszönjük

Az 1895-ben alakult Topliczai Híradó, majd az 1911-től Maroshévízi Hírlap nevén megjelenő helyi újság utódja. Újra alapítva 2011-ben. Kiadja a Dr. Urmánczy Nándor Egyesület. <http://hirlap.marosheviz.info> INGYENES KÖZÉLETI HAVILAP. Megjelenik minden hónap utolsó szombatján. ISSN2069-5721 Maroshévízi Hírlap szerkesztősege: Balla Tünde Éva (korrektúra), Cziriák Károly, Erős István (világhálóskézelés), Sárig Csilla, Siklódi Ildi, tördelés és grafika: Gâdioi Dennis (D3nqVisuals). Elérhetőségek: hirlap@marosheviz.info, tel: 0744136068, drurmanczynandoregyesulet@marosheviz.info, Copyright © 2018. Minden jog fenntartva Dr. Urmánczy Nándor Egyesület.

